

28 martie – 3 aprilie

Caracterul unic al Bibliei

Textul de memorat: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.”
(Psalmii 119:105)

Alcătuită din 66 de cărți și scrisă de-a lungul a mai bine de 1 500 de ani, pe trei continente (Asia, Africa și Europa), de peste 40 de autori, Biblia este unică. Nu există nicio altă carte, sacră sau religioasă, asemenea ei. Nici nu este surprinzător. La urma urmei, este Cuvântul lui Dumnezeu.

În prezent există peste 24 600 de manuscrise ale Noului Testament care s-au păstrat din primele patru secole după Hristos. Dintre manuscrisele originale ale lui Platon mai există numai 7 exemplare, de la Herodot, doar 8 manuscrise, iar de la *Iliada* lui Homer au supraviețuit ceva mai multe - 263 de exemplare. Numărul semnificativ mai mare de manuscrise ale Noului Testament constituie o dovadă puternică ce confirmă integritatea textului.

Biblia a fost prima carte despre care se știe că a fost tradusă, prima carte din Vest tipărită și prima carte distribuită pe scară largă în atât de multe limbi, încât poate fi citită de 95% din populația lumii de astăzi.

Biblia mai este unică și datorită conținutului și mesajului ei, care se concentrează asupra lucrării pe care a făcut-o Dumnezeu de-a lungul istoriei, în vederea răscumpărării omului. Această istorie este întrepătrunsă cu profeția, prezentând planurile lui Dumnezeu pentru viitor și Împărăția Sa veșnică. Biblia este Cuvântul viu al lui Dumnezeu, deoarece același Duh al lui Dumnezeu prin care a fost dată inspirația Scripturii (2 Timotei 3:16,17) ne este făgăduit nouă, credincioșilor de astăzi, pentru a ne călăuzi în tot adevărul când studiem Cuvântul (Ioan 14:16,17; 15:26; 16:13).

Duminică, 29 martie – Cuvântul viu al lui Dumnezeu

Chiar înainte de moartea sa, Moise, autorul primelor cinci cărți ale Bibliei, prezintă înaintea poporului o cântare (Deuteronomul 31:30; 32:1-43).

1. Cum descrie Moise Cuvântul lui Dumnezeu și puterea sa în viața evreilor care erau chiar la hotarul țării făgăduite? Deuteronomul 32:45-47

În aceste ultime cuvinte ale lui Moise găsim un îndemn puternic. Cerându-le să-și „pună la inimă” cuvintele pe care Dumnezeu li le transmisese prin el, Moise dorea să scoată în evidență faptul că privirea israeliților trebuia să rămână ațintită spre Dumnezeu și spre voia Lui pentru viața lor. Învățându-i aceste cuvinte și pe copii, fiecare generație urma să transmită mai departe planul mântuirii prezentat de Dumnezeu prin legământ. Ei nu trebuiau să aleagă la care cuvinte să ia seama, ci să păzească sau să asculte de „toate cuvintele legii acesteia” (vers. 46).

La sfârșitul istoriei acestui pământ, Dumnezeu va avea un popor care va rămâne credincios întregii Scripturi, adică va păzi poruncile lui Dumnezeu și va avea credința lui Isus (Apocalipsa 12:17). Acești oameni vor rămâne credincioși învățăturilor Bibliei, căci ea asigură nu doar viață din belșug pe acest pământ, ci un destin veșnic în casa pe care Isus o pregătește pentru noi (Ioan 14:1-3).

2. Ce legătură este între Cuvântul care S-a făcut trup și revelația și inspirația Scripturii? Ioan 1:1-5,14; 14:6

Întreaga Scriptură vorbește despre Isus. Venirea Lui în trup ca Mesia a fost împlinirea făgăduințelor din Vechiul Testament. În faptul că El a trăit, a murit, a înviat și S-a înălțat la cer nu avem doar confirmarea Scripturii, ci, chiar mai mult, avem marea făgăduință a vieții veșnice într-o existență cu totul nouă.

Citește din nou Deuteronomul 32:47. Cum ai trăit personal adevărul care spune că ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu „nu este un lucru fără însemnătate”? De ce credința în Dumnezeu și ascultarea de Cuvântul Său nu sunt în zadar?

Luni, 30 martie – De către cine și unde a fost scrisă Biblia?

Diversitatea autorilor, a locurilor și a condițiilor ne oferă o mărturie unică a faptului că Dumnezeu este preocupat să transmită istoria și solia Sa pentru oamenii foarte diferiți care sunt destinatarii ei.

3. Ce știm despre scriitorii biblici și mediul social în care au trăit? Exodul 2:10; Amos 7:14; Ieremia 1:1-6; Daniel 6:1-5; Matei 9:9; Filipeni 3:3-6; Apocalipsa 1:9

Biblia a fost scrisă de autori din medii foarte diferite și aflați în situații diverse. Unii au scris din palat, alții, din închisoare, din exil, iar alții, în timpul călătoriilor misionare pentru răspândirea Evangheliei. Au avut o educație și ocupații diferite. Moise ar fi putut să ajungă împărat, Daniel a slujit în poziții înalte. Alții au fost simpli păstori. Unii erau foarte tineri, alții, foarte în vârstă. În ciuda acestor deosebiri, toți aveau un lucru în comun: erau chemați de Dumnezeu și inspirați de Duhul Sfânt să scrie solii pentru poporul Său, indiferent când și unde au trăit.

De asemenea, unii au fost martorii evenimentelor relatate. Alții au cercetat personal evenimentele sau au folosit cu grijă documente existente (Iosua 10:13; Luca 1:1-3). Dar toate cărțile Bibliei sunt inspirate (2 Timotei 3:16). Tocmai de aceea Pavel spune că „tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea... pe care o dau Scripturile, să avem nădejde” (Romani 15:4). Dumnezeu care a creat limbajul omenească îi înzestrea pe cei aleși să transmită gânduri inspirate demne de încredere și de nădejde în cuvinte omenești.

„Dumnezeu a binevoit să-i transmită lumii adevărul Său prin slujitori omenești, iar El Însuși, prin Duhul Său Sfânt, i-a calificat și i-a făcut în stare pe oameni să îndeplinească lucrarea Sa. El le-a îndrumat mintea în alegerea lucrurilor pe care să le spună și să le scrie. Comoara a fost încredințată unor vase de lut, totuși nu este mai puțin de origine cerească.” - Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, p. 26

Autori diferiți, în situații diferite, dar toți ne descoperă același Dumnezeu - acest adevăr extraordinar ne confirmă veridicitatea Cuvântului Sfânt.

Marti, 31 martie – Biblia și profeția

Biblia este unică printre alte lucrări religioase cunoscute, deoarece profețiile și scrierile profetice alcătuiesc aproape o treime din conținutul ei. Faptul că găsim în ea atât profeția, cât și împlinirea ei în timp este foarte important pentru viziunea pe care o avem despre Biblie, pentru că Dumnezeu care acționează în istorie cunoaște viitorul și l-a descoperit mai dinainte profeților Săi (Amos 3:7). Biblia nu este doar Cuvântul viu sau Cuvântul istoric, ci este și Cuvântul *profetic*.

4. Ce detalii despre venirea lui Mesia ne descoperă versetele de mai jos? Geneza 49:8-12; Psalmii 22:12-18; Isaia 53:3-7; Daniel 9:2,27; Mica 5:2; Maleahi 3:1; Zaharia 9:9

Există cel puțin cincizeci și cinci de profeții mesianice în Vechiul Testament, chiar mult mai multe dacă adăugăm și tipologia (studiul ceremoniilor din Vechiul Testament care arată că și jertfele erau, de fapt, un fel de profeții despre Isus). Aceste profeții fac referire la detalii foarte exacte: „toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda” (Geneza 49:10); El Se va naște în Betleemul din Iuda (Mica 5:2); El va fi „disprețuit și părăsit de oameni”, va fi lovit, acuzat pe nedrept, totuși nu va deschide gura pentru a Se apăra (Isaia 53:3-7); mâinile și picioarele Sale aveau să fie străpunse și hainele Lui, împărțite între ei (Psalmii 22:12-18).

Faptul că aceste profeții din Vechiul Testament au fost împlinite cu atâta precizie în viața, moartea și învierea Domnului Isus dovedește că ele sunt inspirate, sunt descoperiri date de Dumnezeu, și că Isus a fost cu adevărat cine a spus El, dar și alții, că era. Isus Însuși a rostit profeții, la fel ca prorocii din vechime, cu privire la moartea și învierea Sa (Matei 17:22,23; Luca 9:21,22), căderea Ierusalimului (Matei 24:1,2) și a doua Sa venire (Ioan 14:1-3). Astfel, vedem că întruparea, moartea și învierea Sa au fost prezise de Biblie și împlinirea acestor profeții ne asigură de credibilitatea ei.

Care sunt motivele care te fac să crezi în Isus și în moartea Sa pentru noi? Împărtășește-le în grupă. De ce sunt atât de convingătoare aceste dovezi?

Miercuri, 1 aprilie – Biblia și istoria

În comparație cu alte cărți considerate sfinte, Biblia nu prezintă doar gândurile filozofice ale unui om (ca Buda sau Confucius), ci redă intervențiile lui Dumnezeu în istorie în succesiunea lor spre împlinirea unui plan precis, care are în vedere: (1) făgăduința cu privire la Mesia și (2) a doua venire a lui Isus. Acest progres este specific credinței iudeo-creștine, în contrast cu viziunea ciclică a multor altor religii, din Egiptul antic până la religiile răsăritene moderne.

5. Ce ne învață următoarele pasaje nu doar despre adevărul istoric al învierii lui Hristos, ci și despre semnificația lui pentru fiecare, personal? 1 Corinteni 15:3-5,51-55; Romani 8:11; 1 Tesaloniceni 4:14

Mărturia evangheliilor și a lui Pavel este că Isus a murit, a fost îngropat, a fost înviat din morți și S-a arătat mai multor oameni. Această mărturie este susținută de martorii care l-au pus trupul în mormânt și, mai târziu, au văzut mormântul gol. Martorii l-au atins pe Isus și au stat la masă cu El. Maria Magdalena, Maria (mama lui Isus) și alte femei l-au văzut ca Hristos cel înviat. Ucenicii au vorbit cu El pe drumul spre Emaus. Isus li s-a arătat pentru a le da marea trimitere a Evangheliei. Pavel scrie că, dacă mărturia Scripturii nu este crezută, atunci propovăduirea și credința noastră sunt în „zadar” (1 Corinteni 15:14). Alte traduceri spun „nule și fără valoare” (REB) sau „nefolositoare” (NIV). Ucenicii afirmă că „a înviat Domnul cu adevărat” (Luca 24:34). Termenul grecesc *ontos* face referire la un lucru care a avut loc efectiv. El este tradus prin „cu adevărat”, „cu siguranță” sau „chiar așa”. Ucenicii dau mărturie că „a înviat Domnul cu adevărat”.

Hristos este prezentat și ca „pârğa” celor adormiți (1 Corinteni 15:20). Adevărul istoric care ne spune că Hristos a înviat din morți și astăzi trăiește este garanția că și ei vor fi înviați la fel ca El. Toți cei drepti „vor învia în Hristos” (vers. 22). Termenul folosit aici sugerează o acțiune creatoare, când toți cei „care sunt ai lui Hristos” sau Îi rămân credincioși vor fi înviați „la venirea Lui” (vers. 23), „la cea din urmă trâmbiță” (vers. 52).

De ce făgăduința învierii este atât de importantă în credința noastră, în special în lumina învățaturii că cei morți dorm? De ce fără ea, credința noastră ar fi în zadar?

Joi, 2 aprilie – Puterea transformatoare a Cuvântului

6. Ce schimbare a adus în viața lui Iosia și a întregului popor descoperirea Cărții Legii? 2 Împărați 22:3-20

În anul 621 î.Hr., când Iosia avea doar douăzeci și cinci de ani, Hilchia, marele-preot, a găsit „cartea Legii”, posibil primele cinci cărți ale lui Moise sau, mai specific, Deuteronomul. În timpul domniei tatălui său, Amon, și a nelegiuitului său bunic, Manase, acest sul s-a pierdut din cauza închinării la Baal, la Astartea și „înaintea întregii oștiri a cerurilor” (2 Împărați 21:3-9). Când a auzit condițiile legământului, Iosia și-a sfâșiat hainele de supărare, dându-și seama cât se îndepărtaseră el și poporul de închinarea la adevăratul Dumnezeu. De îndată a început o reformă în toată țara, nimicind înălțimile și distrugând idolii. După ce a terminat, în Iuda a rămas un singur loc de închinare: Templul lui Dumnezeu de la Ierusalim. Așadar, descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu duce la convingere, pocăință și puterea de a face o schimbare. Această schimbare a început cu Iosia și apoi s-a extins în tot Regatul lui Iuda.

7. Ce asigurare avem că Biblia are puterea de a ne schimba viața și de a ne arăta calea spre mântuire? Ioan 16:13; Ioan 17:17; Evrei 4:12; Romani 12:2

Una dintre cele mai puternice mărturii despre puterea Bibliei este viața schimbată a unui om. Cuvântul arată păcatul și viciul și ne descoperă firea noastră pământească și nevoia de un Mântuitor.

O carte unică așa cum este Biblia, ancorată în istorie, plină de profeții și cu puterea de a transforma viața, trebuie interpretată într-un mod unic. Ea nu poate fi interpretată ca orice altă carte, căci Cuvântul *viu* al lui Dumnezeu trebuie înțeles în lumina unui Hristos *viu* care a făgăduit că va trimite Duhul Său să ne călăuzească în „tot adevărul” (Ioan 16:13). Fiind o descoperire a adevărului lui Dumnezeu, Biblia trebuie să conțină propriile principii interne de interpretare, care pot fi descoperite studiind modul în care au folosit Scriptura autorii ei și felul în care au fost călăuziți de ea când i-au permis să se interpreteze singură.

Vineri, 3 aprilie – Un gând de încheiere

„În Cuvântul Său, Dumnezeu le-a încredințat oamenilor cunoștința necesară pentru mântuire. Sfintele Scripturi trebuie să fie primite ca o descoperire autoritară, infailibilă a voinței Sale. Ele sunt măsura caracterului, descoperitorul doctrinelor și dovada experienței.” - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 7

Mulți oameni au murit pentru că au pus la loc de cinste Cuvântul lui Dumnezeu și i-au rămas credincioși. Unul dintre ei a fost dr. Rowland Taylor, un preot englez care a trăit în timpul domniei reginei Maria I (cea sângeroasă). El s-a împotrivit impunerii liturghiei catolice în parohia sa din Hadley. După ce a fost dat afară din biserică și ridiculizat pentru că a stat de partea Scripturii, el a apelat personal la episcopul de Winchester, lordul cancelar, dar acesta l-a trimis la închisoare și apoi la moarte pe rug. Chiar înainte de moartea sa, în 1555, el a spus următoarele: „Oameni buni! Nu v-am propovăduit nimic altceva decât Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și lecții pe care le-am luat din cartea aceasta sfântă a lui Dumnezeu, sfânta Biblie. Am venit astăzi aici pentru a o pecetlui cu sângele meu.” - John Foxe, *The New Foxe's Book of Martyrs*, rescrisă și actualizată de Harold J. Chadwick, p. 193. Dr. Taylor a fost auzit repetând Psalmul 51 chiar înainte de a fi aprins focul și de a-și da ultima suflare.

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, cap. „Scripturile, o apărare sigură”; și *Hristos, Lumina lumii*, cap. „Să nu vi se tulbure inima”.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Psalmii 48-54

1. A cui răscumpărare este atât de scumpă, încât nu se va face niciodată?
2. Unde cere Dumnezeu să fie adevărul?
3. Care sunt jertfele plăcute lui Dumnezeu?
4. Ce vrea Dumnezeu să vadă când Se uită de la înălțimea cerurilor?

Evangelizare, subcapitolul „Cunoașterea îndeaproape a oamenilor”

5. Ce trebuie să facă cei care îi învață pe oameni atunci când văd în auditoriu o persoană care pare interesată?